

Exchange at Victoria University New Zealand, Wellington 2010

Wellington is a very interesting city, it's pretty small but gives the impression of being big, it's a city of extreme weather, situated right by the sea and built on the slope of the hills on top of a big fault. From an exchange-student's perspective the best thing about the city might be that it's situated at the very south of the north island and is where the ferries to the south island goes from. This makes it an ideal place if you want to be able to travel and see as much as possible of New Zealand in-between the time you have to spend in the library.

I'm a law student at Uppsala University and had one year left of my program when I left for New Zealand and Victoria University. I studied law and psychology and took both 100-level courses (which is first year) and a 300-level course (which was the very last course for the law students of New Zealand). There was a big difference between the different levels, the groups got smaller and smaller the higher the level. At my 100-level courses we had big lectures with about 300 students at a time. As you can imagine there wasn't much room for questions or discussions in such a big group. They tried to compensate this by having tutorials in groups of about ten students. These were intended to be similar to the seminars at Uppsala University and we got questions to prepare and discuss on each occasion. Unfortunately the tutorials weren't very good, they constituted of more silence than discussion. There was an older student leading the tutorials which made them of different quality, but I think the major reason for the bad quality was the students' commitment. The tutorials weren't compulsory and didn't matter for the final grade which I guess made the students prioritise other things. I often found myself pretty alone in a discussion with the tutor while the rest of the group was silent.

The way to learn was by reading the books and going to the lectures, a very traditional way of learning. For me, who like to discuss and get real examples of what I'm reading about, the 300-level course was better. There we only had lectures, but these were in a smaller group and there was much more room for questions and discussion than in the 100-level courses, even though the main part was traditional lectures.

The teachers were very good in all my courses, they seemed genuinely interested both in their subject and in teaching. My teacher in IP-law for example, had himself been defending a party in some of the case-law we studied and was one of the authors of the few Acts in the area. There was a quite relaxed relationship between the students and the teachers, pretty similar to Sweden. The way of teaching, with mostly lectures and passive students, might have put the teachers in a little bit more authoritative position than here in Sweden.

The exams were all held in the end of the trimester during a two-week long period. In most courses you had had the opportunity to receive some points during the course, mostly by handing in essays, but the exam was crucial for the final grade. I found the exams pretty similar to those at Uppsala University, except that there was less time which made it hard as you had to write in English. Overall I found the quality of the education good and a little less demanding than what I'm used to at home.

There was good workspace at the university with a lot of computers and a well-equipped library. I spent most of my studying hours in the big library at Kelburn Campus, it's situated on the very top of the hills with a splendid view over the city center and the ocean. You had everything you needed for a day of studying at campus, including a seven days a week open pub.

A student from the Accommodation service met me at the airport when I arrived to New

Zealand. It was really nice to know when I arrived dead-tired after spending 24 extra hours on Frankfurt airport due to a snowstorm. A tip is to book plenty of time for changing flights, I didn't and a two hours delay became 24.

I arrived two weeks before school started, which was both nice and necessary. Nice since I had time to get to know the city and do some sightseeing before school started. Necessary since I had nowhere to live and had to look for housing. Victoria has student halls that is mostly for the youngest students, but also for exchange-students. The problem was, and might be for you as well, that the application was supposed to be handed in before I had found out that I got the place. There is still a reason to hand it in though, some of my friends got a place in a hall anyway. In some ways it was better live in a private house, I lived with a couple of New Zealanders which was fun and I didn't have to worry about being quiet at eleven and not being allowed to have friends sleeping over etc. But it was really hard to find good housing and I spent my two weeks chasing apartments like a crazy person. The standard in the student halls was also, in most cases, higher than in the private houses, something that became evident when it got colder. New Zealand hasn't discovered the possibility to put more than one glass in a window yet and we didn't even have a threshold on our front door.

If you want to look for private housing you should go to the Accommodation Office at Kelburn campus as soon as possible. They don't give much actual help but they do give some moral support and let you use their internet and phone. An other good advise is to book a lot of nights at the hostel to make sure you don't have to change room while you're there. It's possible to un-book your nights about two days before you're moving out if you find housing as long as you haven't paid for it yet.

There was a welcome day for exchange-students and it was there and on the hostel while looking for housing I met most of my friends that I hung out with the rest of the time. An other way to meet new friends is to join one of the student clubs at the University. There was clubs of all sorts and I joined the Tramping club, something I really can recommend if you want to see the mountains of New Zealand. We went on weekend trips and you could choose the "level" of your group depending on how used you are to tramping (the New Zealand word for hiking). You could also borrow gear, as sleeping bags and backpacks, which is really helpful for an exchange-student. I experienced some of my most memorable trips together with the tramping club, but New Zealand mountains are steep so be prepared for a work out!

Food and clothes costed about as much as in Sweden. To eat out and alcohol was cheaper, especially New Zealand wine. Vegetables were more expensive but that can be helped by the weakly Sunday market which I highly recommend. Housing; rent, electricity and costs for washing, was more expensive then in Sweden. I did manage to live on CSN only, but it wasn't enough to cover any trips. I paid 150 NZD a weak in rent, plus 40 for internet, electricity and flat expenses, which was a pretty normal rent in Wellington. I had a room, including furniture, in an apartment I shared with four others and we hardly ever put the heaters on. I believe our costs would have gotten higher if we had, something I voted for.

New Zealand was a fantastic country that I definitely want to go back to in my life! Tramping in the mountains, a trip by car along the shores of the south island as well as among the green hills of the Shire on the north island, is something no one want to miss. When it comes to trips New Zealand has never ending alternatives. When it comes to Wellington, club-jumping at Courtney place, cheap wonderful dinners at the Asian restaurants at Cuba st, sunbathing at the beaches in the middle of the city and picnics at the waterfront while the sun is setting behind the skyscrapers, for sure will keep you busy during your stay.

Jag heter Anna-Lisa Mårtensson och har läst vid Victoria University of Wellington(VUW) under läsåret 2010. Min e-postadress är anma1888@student.uu.se. Under mitt utbyte läste jag mestadels kurser inom geologi och geografi på alla nivåer(1-3). Kurserna jag läste var:

Geomorphic Systems, Level 3
Intro to GIS and Spatial Analysis, Level 2
Introductory Marine Biology, Level 2
Antarctica – Unfreezing the continent, Level 1
Coastal Systems, Level 3
Environment and Resources – NZ Perspectives, Level 2
Advanced Geophysical Processes, Level 3(field trip)

Vid Uppsala Universitet läser jag Civilingenjör med inriktningen miljö- och vattenteknik och jag hade läst i 3,5 år när jag åkte på utbyte. Jag har valt att inte tillgodoräkna mina kurser från utbytet. Dels eftersom det var svårt att hitta kurser som gick att tillgodoräkna, men även för att jag ville bredda min utbildning och passa på att läsa kurser som jag inte har möjlighet att läsa i Uppsala.

De största skillnaderna mellan undervisningssystemet var att jag vid Victoria University hade mycket färre schemalagda timmar samt att tentan endast stod för 40-50% av kursens slutbetyg. Detta innebar dels mer individuellt arbete och dels ett mer jämnt studietempo eftersom inlämningsuppgifter, uppsatser och laborationsrapporter skulle lämnas in under hela terminen. Dessutom blev tentaperioden betydligt lugnare, om man klarade inlämningsuppgifterna bra kunde man nästan vara godkänd i kursen innan tentan var skriven. Vid Uppsala Universitet var jag van vid att ha mycket schemalagt och en tenta som avgjorde hela kursens betyg. Fördelen med färre schemalagda timmar var att man kunde planera sin tid själv och ibland få någon ledig dag mitt i veckan. Nackdelen är såklart att man måste ha lite disciplin och faktiskt plugga, annars kan det bli stressigt på slutet. Fördelen med en tenta som bara står för 40-50% av kursens betyg är dels att man kan ha en dålig dag och ändå klara kursen och dels att arbetet blir mer jämnt fördelat under terminen. Nackdelen är att det ibland känns som att man aldrig har en lugn period eftersom det alltid är någonting som ska lämnas in. Jag tyckte att tentorna vid Victoria University var lättare än tentorna vid Uppsala Universitet. I alla tentor som jag skrev fick man kanske fem frågor till varje del och behövde endast svara på tre frågor. Dessutom bestod de flesta av mina tentor av en del med korta svar eller flervalsfrågor och sedan en del med uppsatsfrågor. Vid Uppsala Universitet har jag alltid haft tentor där man måste svara på alla frågor och nästan aldrig någon del med korta svar eller flervalsfrågor. Undervisningsformerna bestod ofta av föreläsningar i stora grupper och laborationer eller "tutorials" i mindre grupper. För kurser på nivå 3 var grupperna ofta rätt små. De flesta lärare som jag har haft har varit bra och intressanta. Relationen lärare/student tycker jag har varit som vid Uppsala Universitet. För mig har nivån på kurserna varit lägre än de jag läser vid Uppsala Universitet, men det är ju inte så konstigt eftersom jag har läst kurser på nivå 1-3 vid Victoria Universitet och läser 4:e året vid Uppsala Universitet. Dessutom har jag läst en del introduktionskurser vid VUW. Kvaliteten på kurserna har varit ungefär samma som vid UU, med undantag för att de har varit färre schemalagda timmar vid VUW och ibland lite dålig planering. Det finns många datorer på VUW, men det är många som använder dem så ibland kan det vara långa köer. Det finns trådlöst internet på Universitet så det går bra att ta med en bärbar dator.

Tyvärr tycker jag att mottagandet vid VUW inte var så bra. Jag kom själv några veckor innan terminen började för att hitta boende. Jag besökte internationella kansliet ett antal gånger, men fick inte så mycket hjälp. Personalen var trevlig, men kunde inte hjälpa till. De två första veckorna var det mottagning för utbytesstudenter, men det bestod mest av informationsföreläsningar. Under året anordnades några träffar, men inte så mycket mer. Det skulle ha vart kul om det hade anordnats mer aktiviteter och roliga saker, inte bara information.

Första terminen bodde jag i en studentlägenhet via VUW som jag delade med två nya zeeländska studenter. Vår lägenhet låg på bottenvåningen i ett sutteränghus och i en dal. Detta gjorde att det blev väldigt fuktigt och kallt. Därför flyttade jag till en annan studentlägenhet andra terminen. Den var lite dyrare, men mycket varmare och bättre. Även denna lägenhet delade jag med två nya zeeländska studenter. Jag tyckte att det var svårt att veta vilken standard man kunde förvänta sig när jag sökte lägenhet och nöjde mig därför med en som inte var så bra. När man letar lägenhet bör man tänka på om den ligger i en dal eller på en höjd och hur mycket sol den får. Det är svårt att tänka på när man kommer på sommaren och det är varmt ute. Boende i Wellington är dyrare än i Uppsala. Det går att få billigt boende, men då innebär det ofta ett kallt och fuktigt rum eller en bra bit in till stan. Jag tyckte att det var värt att betala lite mer och bo centralt och varmt.

Levnadskostnaderna var ungefär som i Sverige, boende var dyrare i Wellington men resten var lite billigare. Studiemedlet räcker gott och väl till att boende och allt man behöver, men om man vill resa behövs extra pengar. Jag betalade 130NZD i hyra för mitt första boende och 170NZD för mitt andra boende. El och internet ingick inte. Jag funderade på att jobba extra, men det blev inte av. De flesta jobb som jag kollade på var på kvällar och helger när jag hellre ville göra andra saker. Det finns en organisation som hjälper studenter att hitta deltidsjobb.

VUW hade många klubbar för allt möjligt och jag gick med i Victoria University of Wellington Tramping Club(VUWTC). De ordnade vandringsurer varje helg och längre turer under loven, dessutom klättrade de en dag i veckan. Vad jag vet så anordnades inte några speciella aktiviteter för utbytesstudenter förutom någon träff varje termin. Jag tycker att det fanns väldigt gott om möjligheter till fritidsaktivitet. Det finns mycket att göra i Wellington och det är lätt att ta sig utanför staden.

Mitt helhetsintryck av VUW är bra, det är ett trevligt universitet med ett bra läge och mycket att göra både i staden och runt omkring. Mitt utbytesår var mycket bra. Jag är nöjd med de kurser som jag läste och Wellington var en trevlig stad att bo i. Nya Zeeland är ett fantastiskt land med otroligt vacker natur och trevliga människor. Jag rekommenderar verkligen att ta lite extra tid för att resa runt och få se landet.